

Mijn naam is Ellen van der Meer, ik ben van oorsprong leerkracht basisonderwijs. Op dit moment ben ik gastouder en moeder van twee jonge kinderen van 1,5 en 3 jaar oud, zij zullen later thuisonderwijs krijgen.

De keuze voor thuisonderwijs is niet lichtjes genomen, wij hebben ons een jaar lang ingelezen in dit onderwerp en het idee van thuisonderwijs bij ons laten groeien. Op dit moment zijn wij er volledig van overtuigd dat dit de beste keuze is voor onze kinderen en dat dit het beste aansluit bij hoe wij leven, hoe wij onze kinderen opvoeden en wat wij voor hen wensen.

Kort samengevat komt het hierop neer:

- Wij willen onze kinderen in vrijheid laten opgroeien. Vrijheid om hun eigen weg te volgen, om zichzelf te ontwikkelen zoals ze willen, om gelukkig te zijn.
- Wij willen hun intrinsieke motivatie intact houden, zodat de dingen die ze doen vanuit hun hart komen. Op school wordt hun intrinsieke motivatie vervangen voor extrinsieke motivatie: opdrachten doen die een ander bedacht heeft, beoordeeld worden op je vorderingen en resultaten, vergeleken worden met anderen...
- Wij willen dat ze het recht behouden om aan zeer primaire en basale behoeften van zichzelf tegemoet te komen, zoals het recht om zelf te weten wanneer je staat of zit, wanneer je eet en drinkt, wanneer je naar de wc gaat, of je buiten of binnen bent...
- De eerste vier jaar gaat de ontwikkeling van de kinderen ook 'vanzelf' onder de vleugels van de ouders. Ik ben fulltime thuis met de kinderen en door hun interesses te volgen en hun de wereld te laten ervaren, hebben ze zich al uitstekend ontwikkeld. Ze (hebben) leren lopen, praten, denken. De oudste kan al letters herkennen en tellen en ze weet al veel over de natuur. Ze leren zoveel de eerste vier jaar, zonder dat iemand het ze leert. Ze leren dit vanuit zichzelf met een begeleidende ouder in de buurt. Wij geloven dat deze natuurlijke ontwikkeling zich gewoon kan voorzetten na deze eerste vier jaar. Samen als gezin leef je je leven, je ontdekt de wereld, je volgt je interesses, je groeit en bloeit.

Voor ons is thuisonderwijs dus een zeer bewuste keuze, eentje die we heel serieus nemen, een keuze die eraan zal bijdragen dat we ons doel binnen de opvoeding zullen bereiken, namelijk vrije, gelukkige volwassenen groot te brengen, gevuld met levensvreugde, zelfkennis, verantwoordelijkheidsgevoel, zelfvertrouwen, empathie, natuurlievendheid en in staat om buiten de hokjes te denken en met nieuwe oplossingen te komen, oplossingen die deze maatschappij zo nodig heeft. Niet dat wij voor ogen hebben dat onze kinderen wereldverbeteraars worden, zij kiezen uiteraard hun eigen levenspad. Maar wij geloven wel dat de groep die op deze manier opgevoed en onderwezen wordt, anders in het leven zullen staan dan de massa en een positieve invloed op de samenleving zullen hebben.

Het huidige wetsvoorstel heeft een aantal voorstellen die ons zullen belemmeren in wat wij voor ogen hebben, ik zal ze hieronder behandelen:

- Onderwijs moet in Nederland plaatsvinden. Maximaal 8 weken per jaar op vakantie, vooraf opgegeven. 1 keer voor een half jaar naar het buitenland in de basisschoolperiode.

De wereld is ons onderwijslokaal. Het onderwijs dat wij voor ogen hebben, vindt maar zelden plaats aan de keukentafel. Juist de vrijheid om andere landen en culturen te ontdekken is wat we onze kinderen willen bieden. Sowieso begrijp ik de 8 weken niet, schoolkinderen hebben 12 weken vakantie per jaar, dus het zou voor ons ook minstens 12 weken moeten zijn. Binnen de scholengemeenschappen in Nederland wordt er druk geëxperimenteerd met flexibele vakanties en schooldagen, waarin ouders dus zelf hun vakanties mogen plannen. De behoefte naar vrijheid bestaat dus in heel Nederland, juist binnen het thuisonderwijs is dit makkelijk te realiseren. De voordelen van het vooraf opgeven wanneer je op vakantie bent, zie ik niet. Mijn voorstel: Ouders mogen zelf vrij de vakantie invullen per jaar, bij langer dan een maand maken ze een melding, deze hoeft niet goedgekeurd te worden, maar is ter kennisgeving.

- Onderwijsplan

Ik ben van oorsprong leerkracht basisonderwijs en ik denk dat elke leerkracht in Nederland het met me eens is, dat je het beste onderwijs kunt bieden, wanneer je de interesses van de kinderen volgt. Het punt is alleen dat geen enkele leerkracht dat kan, omdat ze een grote groep voor zich hebben. Een thuisonderwijs-ouder kan dat wel. Het schrijven van een onderwijsplan lijkt me dan ook niet haalbaar, want je weet niet hoe de ontwikkeling van je kind zal verlopen. Er zijn twee situaties denkbaar wanneer je wel zo'n plan schrijft. Of je bent heel veel tijd kwijt aan het schrijven ervan en je doet er uiteindelijk weinig mee, want je kind ontwikkelt zich anders. Of je bent heel veel tijd kwijt aan het schrijven ervan en vervolgens heel veel tijd en energie kwijt aan het je kind zover krijgen om het plan dat je maanden eerder hebt geschreven, te volgen. En bij de laatste optie loop je juist de grote voordelen van het 'passend onderwijs' mis dat thuisonderwijs biedt. Mijn voorstel: Laat ouders (of kinderen) een portfolio bijhouden van wat de kinderen gedurende een jaar doen. De leerplichtambtenaar is dan in staat om te zien of de kinderen zich voldoende blijven ontwikkelen.

- HBO-eis

Nu heb ik toevallig een diploma leerkracht basisonderwijs, dus ik zit wel goed. Maar mijn man heeft geen HBO opleiding afgerond. Hij is echter een erg intelligent, betrokken en ontwikkeld mens. Hij kan onze kinderen uitstekend begeleiden in hun ontwikkeling. De reden dat je als leerkracht voor de klas een HBO-opleiding nodig hebt, is omdat je voor de klas aan (klassen)management doet, je met verschillende instanties om gaat en je kennis moet hebben over het begeleiden van een grote groep kinderen

(op pedagogisch en didactisch vlak). Deze redenen zijn niet van toepassing voor een thuisonderwijzer. Het vakinhoudelijke onderdeel van de Pabo is maar zeer klein, je hoeft geen HBO-opleiding te hebben om de stof te beheersen. Ook heb je geen HBO-opleiding nodig om je kinderen te helpen zich die stof eigen te maken. Daarbij is alles ter ondersteuning op het internet te vinden. Ik zie geen enkele reden waarom een HBO eis in het belang van de kinderen zou zijn.

- *Onaangekondigde bezoeken*

Ik begrijp de wens van de overheid om af en toe een huisbezoek te brengen, ten slotte gaan ze ook bij scholen langs. De mogelijkheid echter van onaangekondigde bezoeken, zijn een te grote aanslag op de privacy van mensen. Thuis woon je, daar leef je, daar vier je verjaardagen, daar heb je soms ruzie, daar is het soms een rotzooi, daar lig je wel eens moe op de bank, daar kijken je kinderen wel eens tv, daar ben je aan het koken, daar doe je het huishouden enzovoort. En daar geef je ook onderwijs. Maar dat is niet zo statisch, dat is niet altijd een aantal uur, van zo laat tot zo laat, per dag. Het leven loopt niet zo. Het is te belastend om constant in gedachten te houden dat er mogelijk plots iemand langs kan komen. Ik ervaar dat nu ook als gastouder. Als de kamer ontploft is, de lunch er nog staat en de kinderen rondrennen dan denk ik ook wel eens 'ze zouden nu niet moeten komen kijken!', terwijl het eigenlijk heel normale taferelen zijn binnen een huishouden. Naast de druk die het op ouders legt, denk ik ook dat de ruimte in de wet tot onaangekondigde bezoeken voor misbruik kunnen zorgen. Zo kan het zijn dat er in de ene gemeente de leerplichtambtenaar heel coulant is en nooit komt kijken, terwijl het in de andere gemeente zo kan zijn dat ze elk half jaar op de stoep staan. Ik vraag me ook af waar ze tijdens zo'n bezoek naar op zoek zijn. Willen ze kinderen aan de keukentafel zien zitten met hun rekenboeken voor zich? In stilte, in een opgeruimd huis? Kom je in de problemen als ze op dat moment hun kamer aan het opruimen zijn, op de iPad zitten, aan het dansen zijn in de woonkamer, bij opa en oma logeren? Ik zie de meerwaarde van onaangekondigde bezoeken niet. Sterker nog, ik vind het onacceptabel.

- *Cito toets, startkwalificatie*

Ik heb werkelijk geen enkele waardering voor de Cito-toets. Ten eerste oefenen alle kinderen op de basisschool om de toets te kunnen maken. In mijn ogen is een toets waarvoor je moet oefenen om hem überhaupt te kunnen maken, een slechte toets. Daarbij gaat de hele toets over begrijpend lezen, als je daar niet goed in bent, scoor je ook slecht op alle andere onderdelen. Ook is het slechts een moment opname. Verder vraag ik mij af wat de uitkomst ertoe doet. Heb je bij een lage vmbo score 'gefaald' als thuisonderwijzer? Nee toch, dat gebeurt ook gewoon op school. Het kan voor een kind heel heftig en onveilig zijn om plots door de overheid beoordeeld te worden, terwijl er eigenlijk geen goede en geen foute uitslag mogelijk is. De reden dat de overheid dit wil, is puur en

alleen voor de administratie lijkt mij. Want verder is het van geen belang.
Het bijhouden van een portfolio is veel efficiënter.

Bedankt voor het lezen en veel wijsheid toegewenst in het nemen van
besluiten.

Met vriendelijke groet,

Ellen van der Meer